

وزیر جهاد کشاورزی:

تولید شکر دو برابر شد

دو برابر شدن تولید شکر

وزیر جهاد کشاورزی گفت: در حال حاضر سطح زیرکشت شکر نصف دهه هفتاد است اما تولید شکر دو برابر آن زمان شده است. محمود حجتی در مراسم دومین دوره اهدای نشان کارآفرینی امین الضرب که (۱۸ دی ماه) برگزار شد، اظهار کرد: ما امروز گردهم آمده ایم تا از خلاقیت، پشتکار بزرگمردان این کشور که در تاریخ منشأ اثر و برکات بودند، تجلیل کنیم. وی ادامه داد: از کسانی تقدیر می کنیم که در مسیر بزرگانی چون امین الضرب گام برداشته اند. امروز ما دنباله رو آن نسل و افراد هستیم. حجتی اظهار کرد: در بخش کشاورزی، بحران آب داریم و گاهی این تصور ایجاد می شود که به آخر خط رسیده ایم اما ظرفیت های نهفته زیادی وجود دارد. به عنوان مثال سطح زیرکشت چغندر نصف دهه ۷۰ است اما تولید آن دو برابر آن زمان شده است. ظرفیت های ما در دریا و ساحل بسیار زیاد است. به عنوان نمونه تولید میگو از ۱۲ هزار تن به ۳۰ هزار تن رسیده است و صادرکنندگان توانسته اند بازارهای بسیار خوبی ایجاد کنند.

در صفحه ۳

و واردکنندگان برای ایجاد حفره در این سیاست، بسا همکاری کارخانه های قند به سمت خودکفایی کردن کشور در تولید این محصول پیش می رود. او در دی ماه به مناسبت های گوناگون درباره صنعت و کشاورزی قند و شکر و چغندر صحبت کرده است که خلاصه ای از آنها را در ادامه آورده ایم:

محمود حجتی وزیر جهاد کشاورزی قرص و محکم ایستاده است تا وعده های دولت یازدهم و دوازدهم را در خوداتکا کردن کشور به برخی محصولات کشاورزی با استفاده از رشد بهره وری و تفاهم سه جانبه دولت، کشاورزان و کارخانه ها را محقق کند. اما او به رغم فشارهای برخی از تجار

رفع تعارضها در کلان ترین سطح

بهمین دانایی

تولیدکنندگان ایرانی، بخشی از جامعه بزرگ ایران به حساب می آیند که همانند هموطنان دیگر خود آرزو دارند سرزمینی آبادتر و مردمانی شادتر در کنارشان باشد. این گروه بزرگ که به دلایل گوناگون در شرایط دشواری به سر می برند و در هیاهوهای داغ مسائل پولی، بانکی، تجاری و سیاست صدایشان کمتر به گوش می رسد، امیدوارند سال ۱۳۹۶ با خیر و خوشی تمام شود و رشد ۶ درصدی وعده داده شده محقق شود. تولیدکنندگان ایرانی همواره با اعتماد به مدیران دولت و مسئولان سایر قوای سه گانه تلاش دارند که با کار و زحمت خود، باری از دوش جامعه برداشته و البته ضمن اینکه سود عادلانه ای از سرمایه گذاری خود به دست می آورند، خدمتی به میهن و مردم نیز انجام دهند. با این همه، اما به نظر می رسد برخی از شرایط کلان در اقتصاد ایران سد راه توسعه و گسترش فعالیت های تولیدی می شود که از دیرباز وجود داشته و هنوز ادامه دارد.

یکی از مشکلات و تنگناهای ذهنی جامعه به ویژه در حوزه های تجارت و بانکداری و در سایر حوزه های غیر از تولید، رویکرد منفی به تولید داخلی و کاهش اعتماد به این بخش است. به این معنا که ذهن جامعه نسبت به کیفیت تولید ایرانی از سوی برخی افراد که سودشان در واردات است مخدوش شده و تلاش گسترده ای می شود تا ایرانیان خرید کالاها را خارجی را ترجیح دهند. این نوشته نمی خواهد ادعا کند که در تولید کالاها ایرانی نقص و کاستی وجود ندارد، اما ادعا دارد اگر همه شرایط برای رقابت تولیدات داخلی و خارجی مساوی باشد و متغیرهای اقتصادی در شرایط مساوی باشند احتمالاً تولیدات ایرانی می توانند با رقبای خارجی خود در وضعیت مناسبی باشند. از طرف دیگر این ذهنیت در جامعه ایرانی وجود دارد که چرا باید از تولید ایرانی حمایت کرد و این نیز ترفندی است که برخی تجار انحصارگر در ذهن جامعه جای می دهند و باور مردم را نسبت به اهمیت تولید داخلی متزلزل می کنند.

آیا نباید از تولید داخلی حمایت کرد؟ به نظر می رسد این داستان باید به شکل کارشناسی - علمی حل شود. ایران در همه دهه های سپری شده به طور عجیبی هرگاه ثروتمند شده و درآمدهای حاصل از صادرات نفت خزانه دولت را لبریز از دلار کرده است به سمت رشد واردات پیش رفته است. آیا نمی شد رفتاری در قد و قواره نوژی ها برای ایران نیز تعریف شود و درآمدهای حاصل از صادرات نفت در صندوقی واقعی ذخیره شده و به بودجه کشور تزریق نشود؟ به نظر می رسد این اتفاق می توانست رخ دهد اما همان تجار انحصارگر ذهن جامعه را مخدوش کرده و در شیپور رفاه از مسیر افزایش واردات دمیدند و درآمدهای ارزی را به واردات هر کالای بی ارزشی هم هزینه کردند. در کنار مسائلی یادشده باید به سیاستگذاری اقتصادی در کلان ترین سطح و به ویژه درباره سیاست های ارزی، پولی و تجارتی نیز اشاره کرد. وقتی که بانکداری ایران به هر دلیل تحت فشار قرار دارد و نمی تواند منابع کافی جذب کند به سوی رفتارهای عجیب و رقابت و نبرد بر سر قیمت ها می رود.

در صفحه ۲

اقتصاد ایران از قاب زمستان ۱۳۹۶

محمدصادق جنان صفت

که چه بر سر این منطقه از جهان خواهد آمد. این همه، اما دنیای امروز بی رحم تر از آن است که بتوان چشم امید به لطف آن داشت و باید ایران و ایرانی به نیرومندی اندیشه و توان خود بیندیشد و سرپا بماند و البته کارهای سختی باید صورت پذیرد.

ایران امروز و از قاب زمستان ۱۳۹۶ چگونه جایی است و چه کژی ها و کاستی هایی بر آن استیلا پیدا کرده است.

در صفحه ۲

سرزمین باستانی ایران و شهروندان این مرز و بوم تاریخی پر از راز و رمز دارند و شگفتی سازند. در هر دوره ای که برخی بدخواهان این آب و خاک گمان کرده اند این کشور به زیر کشیده می شود از جایی که تصور نمی شد برخاسته و زنده و نامیرا نشان داده است.

ایران در جایی از کره زمین افتاده است که نیاز دنیا به آن دست کم تا همین امروز احساس می شود. بدون ایران به عنوان نقطه تعادل و کانون آرامش فعلی خاورمیانه در آتش نمی توان فهمید

قند پانیدفام

و افتخار دیگری برای صنعت قند و شکر

در حالی که برخی افراد با انتساب گزارش های غلط صنعت قند ایران را ناتوان نشان می دادند اما کارخانه های ایرانی در سال های اخیر افتخارات خود را تکمیل کرده اند.

به گزارش شرکت قند پانیدفام در راستای تدابیر مقام معظم رهبری و سیاست های ابلاغی معظم له در حوزه اقتصاد مقاومتی و در جهت برنامه ملی خودکفایی کشور در حوزه شکر و بر اساس فراخوان مرکز آموزش مدیریت دولتی از سازمان ها و نهادهای فعال در حوزه اقتصاد و تجارت جهت حضور در طرح بهینه کاوی تجارب موفق مدیریتی در حوزه اقتصاد مقاومتی این شرکت در طرح مذکور با عنوان «توسعه کشت پاییزه چغندر قند» شرکت کرده و به عنوان شرکت منتخب موفق به اخذ لوح به عنوان مورد کاوی در حوزه اقتصاد مقاومتی در سطح کشوری شده است.

* نشریه شکر این موفقیت را به مدیران و کارکنان زحمتکش قند پانیدفام تبریک گفته و موفقیت روزافزون این عزیزان را از درگاه خداوند متعال مسئلت می نماید.

در صفحات دیگر

نزدیک شدن به خودکفایی و زیان دهی صنایع قند و شکر

دلار سال ۱۳۹۷

چند نرخی یا تک نرخی؟

۴ ماه تأخیر در اعلام نرخ تضمینی محصولات کشاورزی

واردات ۱۳۹۶ فقط ۳۱ درصد سال ۱۳۸۵

تفاهم امیدبخش دولت و کارخانه های قند

اقتصاد ایران از قاب زمستان ۱۳۹۶

ایرانیان به لحاظ طبیعت دست کم تا آخرین روزهای دی ماه با خساست مواجه بودند و البته روزهای بدی را نیز به لحاظ انشقاق اجتماعی - سیاسی تجربه کردند. در حالی که منتقدان دولت آقای روحانی این دولت را به بی‌کفایتی متهم کرده و می‌گویند که اگر این بی‌لیاقتی نبود زمستان ۱۳۹۶ زمستان عادی می‌شد، در مقابل دولت به دخالت‌های همه‌جانبه سایر نیروها اشاره می‌کند.

دولت با انتشار بودجه ۱۳۹۷ کل کشور و نشان دادن آمار و ارقام و اقلام آن به جامعه ایرانی هشدار داد که پولی در بساط ندارد و از ۳۶۰ هزار میلیارد تومان بودجه کل کشور ۲۰۰ هزار میلیارد تومان آن در اختیار نهادهای دیگر است. این بودجه کل کشور که بخش‌هایی از آن را در ادامه می‌خوانید نشان می‌دهد ایران آن قدرها هم اقتصاد نیرومندی ندارد و احتمال اینکه دولت در میانه راه با کسری بودجه هنگفت مواجه شود را نباید دست کم گرفت.

آنچه در بودجه ۱۳۹۷ و در زمستان ۱۳۹۶ می‌بینیم یادآوری آینده به ایرانی دلسوز است. ایرانیان با این تاریخ و با این جغرافیا و با این میزان نیروی ورزیده که بخش قابل توجهی از آنها از ایران رفته‌اند باید در جایگاه شایسته‌ای قرار گیرد نه اینکه رشد ۳ درصدی در سال ۱۳۹۷ نیز با تردید همراه باشد. اقتصاد ایران در قاب زمستان ۱۳۹۶ پدیده‌ای لاغر و نحیف است که درآمد نفت تنها به هزینه‌های جاری و احیاناً تأمین یارانه نقدی می‌رسد و علاوه بر آن این بودجه نشان می‌دهد که به لحاظ ساختار اداری - سیاسی نیز در موقعیت خوبی نیستیم، با این همه باید امیدوار بود که انشقاق و شکاف درآمدی در جامعه ایرانی کاهش یابد و شرایط همزیستی مسالمت‌آمیز فعلی نابود نشود. اگر سال ۱۳۹۷ نیز همچون زمستان ۱۳۹۶ باشد بدانیم که باید بیشتر از گذشته نگران باشیم و این یعنی اینکه باید هر ایرانی به اندازه‌ای که توانایی دارد راه توسعه را باز کند.

از طرف دیگر ناتوانی تولیدات صنایع و کشاورزی ایران در مواجهه با رقبای خارجی بازار ایران را برای آنها کوچک و کوچک‌تر کرد و راه توسعه و حتی روزه‌های حفظ ظرفیت‌های نصب شده را مسدود کرد و بر ابعاد نارضایتی گروه‌های کم‌درآمد اضافه کرد. در زمستان ۱۳۹۶ می‌شود دید که افزایش نابرابری‌های درآمدی به دلیل اینکه یک گروه‌های کوچک در ایران به رانت دسترسی داشتند، شهروندان ایرانی را رنجور و اندوهگین می‌کند.

تجربه جامعه‌های بشری نشان می‌دهد نابرابری‌ها و فساد در هر سازمانی و در هر جامعه‌ای می‌تواند زمینه‌های اعتراض را فراهم کند و همین‌گونه نیز شد.

فساد در اقتصاد ایران چیزی نیست که اکنون فقط از سوی مخالفان شنیده شود بلکه هر سازمان وابسته به هر قوه اداره کننده جامعه دیگری را فاسد معرفی می‌کند. علاوه بر این وقتی احزاب و جمعیت‌های سیاسی درگیر در نبرد قدرت در هر تریبونی که دارند مجموعه رقیب را فاسد معرفی می‌کنند شهروندان چه برداشتی خواهند داشت.

وقتی در انتخابات اخیر ریاست جمهوری بدبختانه کاندیداها به جای ارائه برنامه‌های خود بیش از هر چیزی توپ فساد را به زمین رقیب انداختند و دیگری را فاسد اقتصادی معرفی کردند، شهروندان نیز جریان را چنین دیدند و خشمگین شدند. در زمستان ۱۳۹۶ متأسفانه ایران روزهای شاد کمتری داشت و روزهای ناخوشی بیشتری را تجربه کرد. مدیران ارشد اقتصادی و سیاسی ایران نتوانستند زمستان ۱۳۹۶ را با خاطره‌های خوش برای ایرانیان پر کنند و صدای اعتراض شهروندان در ایران شنیده شد. بالاترین مقام‌های اداره‌کننده ایران نیز اصرار دارند که وضعیت اقتصادی کشور آن‌گونه که انتظار می‌رفت نشده است و در حال حاضر ایرانیان کم‌درآمد در وضعیت نامساعدی هستند. امسال

از صفحه اول

واقعیت این است که آن جایی که باید نقطه قوت این مرز و بوم باشد، متأسفانه به دلایل گوناگون مرکز آسیب شده است. اقتصاد ایران در زمستان ۱۳۹۶ در وضعی نامساعد و ناخوش قرار گرفته است و این آلوده و ناراحتی فراهم می‌کند. سیاستگذاری ناکارآمد ۸ سال فعالیت دولت‌های نهم و دهم که با جادوگری کار را پیش بردند و کسب‌وکار ایرانیان را در سطح خانواده، بنگاه و در سطح کلان به آشوب کشیدند آنقدر خرابی به بار آورده بود که دولت یازدهم نتوانست بر همه آن غلبه کند و بنایی استوار بسازد. البته دولت یازدهم نیز بنا بر خوبی و خصلت همه دولت‌ها در هر سرزمین و در هر دوره‌ای بیشتر از آنکه اقتصاد ایران را در کلیت خویش هدف رشد و ارتقا قرار دهد، نهاد دولت را در صدر توجه و تمرکز قرار داد.

دولت یازدهم نیز همانند همه دولت‌ها تلاش کرد ابتدا سطح محبوبیت خود را در بالاترین نقطه قرار دهد و سپس به اقتصاد خانواده‌ها و بنگاه‌ها بپردازد. از سوی دیگر و به‌رغم همه خوش‌بینی‌هایی که درباره حضور سرمایه‌گذاران خارجی در اقتصاد ایران پدیدار شده بود سیاست خارجی ایران گونه‌ای پیش رانده شد که متأسفانه کمترین اقبال اجرایی از سرمایه‌گذاری خارجی به وقوع پیوست. ناتوانی و کوچک بودن سرمایه‌گذاران داخلی و البته احتیاط آنها در ورود به سرمایه‌گذاری‌های کلان نیز کار را برای تأمین سرمایه سخت کرد و اقتصاد ایران بدون پشتوانه ماند. این وضعیت موجب شد برخلاف تصور قدرت خرید شهروندان ایرانی با سرعت کافی ترمیم نشود و شمار ایرانیانی که به گروه‌های کم‌درآمد جامعه رانده می‌شوند، اضافه شد. افزایش تهیدستان ایرانی و کسانی که به هر دلیل نتوانسته‌اند در میان گروه‌های با درآمد بالا جا بگیرند یک زنگ خطر بود که اقتصاددانان سال‌هاست به آن اشاره دارند.

رفع تعارض‌ها در کلان‌ترین سطح

از صفحه اول

این‌گونه شد که نرخ سود بهره بانکی‌ها به عددهای عجیب رسید و در حالی که نرخ میانگین تورم جهانی در حد ۵ بود در ایران سال‌هایی نرخ تورم به ۳۵ درصد هم نیز رسید. خوشبختانه دولت یازدهم و دوازدهم توانسته است نرخ تورم را مهار کرده و به نقطه خوبی برساند. این روند باید ادامه یابد تا تولید داخلی بتواند در مقایسه با رقبای خارجی نفس بکشد. در کجا می‌توان سراغ گرفت که هزینه تمام شده یک کالا با تورم ۱۵ تا ۳۵ درصد افزایش یابد و بتواند با رقیب خارجی که هزینه تمام‌شده‌اش سالانه حداکثر ۲ تا ۵ درصد رشد دارد رقابت کند. به نظر می‌رسد حالا که نرخ تورم مهار شده است، باید شاهد کاهش نرخ سود بانکی باشیم تا بخشی از دلایل افزایش قیمت تمام‌شده کالاها کاهش یابد.

برخی تعارض‌ها

باتوجه به آنچه در بالا نگاشته شد و نکاتی دربارہ خواست‌ها و گلیه‌های تولیدکنندگان داخلی است، می‌توان تأکید کرد همان گلیه‌ها از سوی مدیران صنعت قند و شکر نیز وجود دارد؛ اما صنعت قند و شکر برخلاف برخی رشته‌های صنعتی که تکلیف‌شان با دولت و وزارتخانه‌ها روشن است با چند وزارتخانه و چند سازمان متفاوت که دارای تعارض منافع نیز هستند سروکار دارد. اگرچه با تشکیل وزارت صنعت، معدن و تجارت یکی از دردهای صنعت قند و شکر برطرف شده است اما هنوز با دردهای خاص مواجه هستیم. یکی از دردهای تعارض منافع شرکت‌ها و مؤسسه‌ها و سازمان‌های دولتی است. به‌طور مثال می‌توان به تعارض منافع میان آزادسازی اقتصاد با سازمانی که همچنان می‌خواهد سکنان‌دار قیمت‌گذاری باشد، اشاره کرد. در حالی که قرار است قطار اقتصاد ایران از ریل بخش دولتی خارج و در ریل بخش خصوصی حرکت کند، اما برخی از سازمان‌ها همچنان در کانون توجه قرار دارند و مدیران ارشد دولت نیز از آنها در آشکار و نهان حمایت می‌کنند. این سازمان‌ها نیز به‌جای اینکه مطابق قانون تأسیس خود دست‌کم در عمل و در جاهایی از بخش تولید نیز به‌طور ضمنی حمایت کنند همه نیروی خود را برای مهار صنعت متمرکز کرده‌اند. تعارض دیگر میان برخی از دیدگاه‌ها در سطح کلان نسبت به ادامه شرایط فعلی است. این تعارض میان ادامه رکود در صنعت به‌ویژه واحدهای کوچک و متوسط و رشد برخی از واحدهای بزرگ، به دومی رأی می‌دهد و ده‌ها هزار بنگاه کوچک و متوسط را از گردونه حمایت واقعی دور کرده است. تعارض بعدی درباره نرخ بهره بانکی است که برخی معتقدند باید آزاد شود و برخی حتی اصرار دارند آن را با زور به سمت پایین بکشانند. به‌نظر می‌رسد تا تکلیف این تعارض‌ها معلوم نشود و سیاستگذاری عمومی در کلان‌ترین سطح به سوی سازگاری پیش نرود تولید داخلی آسیب‌پذیر خواهد ماند.

تعارض صنعت ما

خوشبختانه با همه بی‌مهری‌های دولت‌های نهم و دهم و در شرایطی که دولت یازدهم و دوازدهم نیز بی‌مهری‌هایی را نسبت به تولید روا داشت اما صنعت قند و شکر با تفاهم ملی که کارخانه‌ها با دولت برقرار کرد و آن را به کشاورزان نیز تسری دادند. روند خوبی را طی کرده است. اما صنعت قند و شکر نیز با تعارض‌هایی مواجه است که باید حل و فصل شود. همان تعارض‌های در پیش گفته شده اما با شدت بیشتری همراه است. ما خواستار رفع برخی تعارض‌های جدی هستیم و تمایل داریم با شرایط سازگاری که پدیدار می‌شود بتوانیم با آرامش و آسایش کار تولید را پیش ببریم. تعارض منافع میان دستگاه‌های دولتی سازمان‌های پرشمار آن نباید راه تولید داخلی را مسدود کند.

به پاس فعالیت‌های شایسته و ستودنی در تولید ملی

مدیرعامل شرکت نیشکر دهخدا به‌عنوان کارآفرین برتر انتخاب شد

است: در دنیای امروز، کارآفرینان ره‌پویان راه سخت و پرپیچ‌وخم پیشرفت در جوامع در حال توسعه به‌شمار می‌آیند؛ همانطور که کشورهای توسعه‌یافته موفقیت خود را مرهون زحمات کارآفرینان کوشا و ساعی خود می‌باشند. با توجه به فعالیت‌های شایسته و ستودنی شما که گام‌های مؤثری را در جهت کارآفرینی و تولید ملی میهن عزیزمان ایران اسلامی برداشته‌اید، برماست تا با تقدیر از شما مدیر کارآفرین در این مسیر سخت و پر مشقت از جنابعالی حمایت نماییم.

موفقیت روزافزون شما را در عرصه تولید و صنعت کشور از خداوند متعال مسئلت می‌نماییم. امیدواریم که به فرموده مولای متقیان با کار نیک پاداش نیک دریافت نمایید. بنابراین گزارش؛ تقدیر از ۶۱ کارآفرین برتر کشور و تشکیل نشست‌هایی با موضوع بررسی عواقب ناشی از بیکاری، جوانان و کار پایدار، مسئولان و اشتغال و نقش بخش خصوصی در اشتغال پایدار از دیگر برنامه‌های سومین کنفرانس ملی کارآفرینی بود که در آن علاوه بر کارآفرینان و فعالان اقتصادی، استادان دانشگاه‌ها نیز حضوری مؤثر داشتند.

*** نشریه شکر نیز این موفقیت به‌دست آمده را به جناب آقای کریمی‌زند و همکاران صدیق و زحمتکش‌شان تبریک گفته و موفقیت روزافزون این عزیزان را از خداوند متعال مسئلت می‌نماید.**

شد به نحوی که مدیرعامل این شرکت در راستای تحقق اقتصاد مقاومتی تبیین شده از سوی مقام معظم رهبری (مدظله‌العالی) موفق به دریافت لوح سپاس و تندیس کارآفرین برتر در سال ۹۶ گردید. گفتنی است شرکت کشت و صنعت نیشکر دهخدا از جمله واحدهای هفت‌گانه شرکت توسعه نیشکر و صنایع جانبی می‌باشد که با ظرفیت تولیدی صد هزار تن شکر خام و ۱۷۵ هزار تن شکر تصفیه‌شده توانسته بود در زمینه تولید نیشکر و شکر رکوردهای جهانی را به‌نام خود به ثبت برساند.

در این تقدیرنامه خطاب به مدیرعامل شرکت کشت و صنعت نیشکر دهخدا آمده

به گزارش باوی‌پرس: لوح تقدیر کارآفرین برتر در سومین کنفرانس ملی کارآفرینی، استقامت ملی و توسعه پایدار به مهندس فریبرز کریمی‌زند مدیرعامل خوش‌فکر و پا به‌کار شرکت کشت و صنعت نیشکر دهخدا اهدا شد. این همایش که از سوی مؤسسه آموزشی و پژوهشی اتاق بازرگانی، صنایع، معادن و کشاورزی ایران برگزار شد، ضمن بررسی مسائل و مشکلات نگاه‌های اقتصادی و کارآفرینان کشور، روش‌ها و راهکارهای ایجاد و توسعه اشتغال پایدار بررسی شد.

مجموعه کشت و صنعت نیشکر دهخدا به‌دلیل همت ویژه در تولید ملی حائز رتبه برتر

وزیر جهاد کشاورزی:

تولید شکر

دو برابر شد

از صفحه اول

وزیر جهاد کشاورزی گفت: هر جا که بر انجام کاری اصرار کردیم، موفق شدیم. باید بتوانیم از ظرفیت‌ها و امکانات فوق‌العاده پیرامون‌مان استفاده کنیم. گذشتگان ما هیچ وقت نگفته‌اند که کمبود داریم. در شرایطی که امکانات آن زمان نسبت به امروز بسیار محدود بود.

وزیر جهاد کشاورزی همچنین در جای دیگری گفت: توسعه کشت چغندر قند پاییزه در کشور راهکار بی‌نیازی از واردات شکر است که این برنامه را به‌طور جدی دنبال می‌کنیم.

این خبر را محمود حجتی در پایان سفر یک‌روزه خود به استان مرکزی در جمع خبرنگاران در آشتیان اظهار داشت: استان مرکزی علی‌رغم سابقه صنعتی، در حوزه کشاورزی نیز در تمامی زیربخش‌ها وضعیت و ظرفیت مطلوبی دارد.

وزیر جهاد کشاورزی در بخش دیگری سخنان خود گفت: کشور ما در حوزه تولید شکر به خود کفایی نرسیده اما از سال ۹۲ مقدار تولید داخلی از میزان یک میلیون و ۱۳۰ هزار تن به یک میلیون و ۹۰۰ هزار تن در سال جاری رسیده است.

حجتی تصریح کرد: مشکل موجود در حوزه تولید شکر، نبود کارخانه‌های قند در مناطق گرمسیری است، در این رابطه حمایت از کشت چغندر قند پاییزه را در مناطق گرمسیری پیاده‌سازی کرده‌ایم، تولید چغندر ما امسال به حدود ۸ میلیون تن رسید و به سبب کمبود کارخانه‌ها، چغندرکاران با مشکلاتی مواجه هستند و به این سبب بدهی‌هایی به چغندرکاران وجود دارد.

وی اضافه کرد: همچنین مسئله راه‌اندازی مجدد کارخانه قند شازند نیز در این سفر مورد بررسی قرار گرفت که باید با همکاری بنیاد مستضعفان و وزارت صنعت، معدن و تجارت نسبت به فعالیت دوباره این مجموعه اقدام شود. وزیر جهاد کشاورزی با تأکید بر اینکه در بخش کشاورزی راهی جز طی کردن مسیر از مزرعه تا سفره نداریم گفت: این زنجیره باید به درستی شکل بگیرد تا اهداف محقق شود، اگر یکی

از حلقه‌های زنجیره مفقود باشد فرایند به درستی شکل نخواهد گرفت.

محمود حجتی در نشست با نمایندگان تشکل‌های بخش کشاورزی استان مرکزی با اشاره به مشکلاتی که در حوزه محدود شدن منابع آبی برای کشور ایجاد شده است افزود: تاریخ نشانگر توانمندی مردم ایران در حوزه رشد و تولید است.

وی با اشاره به تجربیات کشورهای همچون هلند در به‌کارگیری تشکل‌ها و اتحادیه‌ها و تعاونی‌های کشاورزی در راستای بهبود اقتصاد کشاورزی و حذف واسطه‌ها اظهار کرد: در این کشور خرید نهاده و فروش محصول دغدغه فعال بخش کشاورزی نیست چرا که تمام دغدغه‌ها با تعریف این‌گونه تشکل‌ها و فعالیت گسترده و حساب شده آنها رفع شده و کشاورز تنها به تولید محصول با کیفیت می‌اندیشد و زنجیره تولید و فروش داخلی و خارجی توسط تعاونی پردازشگری می‌شود. حجتی با بیان اینکه راهی جز توجه به این رویکرد برای ما وجود ندارد افزود: صادرات محصولات کشاورزی در هلند حدود ۸۰ تا ۹۰ میلیارد دلار است که تماماً توسط پایانه‌های ویژه پردازشگری می‌شود و تولیدکنندگان در این چرخه حضور فعال داشته و واسطه‌ها در حد ممکن حذف شده‌اند.

حجتی افزود: محصولات کشاورزی را نمی‌توان برای مدت طولانی نگهداری کرد و تولید فراوان محصولات بدون توجه به نیاز بازار موجب متضرر شدن تولیدکننده و از بین رفتن منابع خواهد شد. تولیدکننده نباید بدون توجه به میزان و نوع نیاز بازار به تولید محصول بپردازد.

وی افزود: در سال ۱۳۹۳ مجبور شدیم ۱۷۰۰ تن مرغ را برای تعادل بخشیدن به قیمت در بازار مصرف کشور جمع‌آوری کنیم. در حال حاضر ظرفیت تولید مرغ در ایران سه میلیون تن در سال است در حالی که میزان مصرف این محصول در کشور ۲.۴ میلیون تن است و در این شرایط تقاضای افزایش ظرفیت وجود دارد.

دبیر انجمن صنفی صنایع قند و شکر اعلام کرد

نزدیک شدن به خودکفایی و زیان‌دهی صنایع قند و شکر

اواخر آبان‌ماه به تصویب رسید، اما در بازار کشت قیمت ۲۴۵۰ تومانی هم وجود ندارد.

دبیر انجمن صنفی صنایع قند و شکر، تصریح کرد: بسا وجود آنکه کارخانه‌ها تولید مناسبی نداشته‌اند، زیانده می‌شوند اما دلیل مشکل به وجود آمده این است که باید براساس ابلاغیه معاونت رئیس‌جمهور، سازمان مصرف‌کنندگان و تولیدکنندگان موظف بود تا قیمت شکر را از ابتدای امسال به کارخانه‌ها اعلام کند. در حالی که این قیمت حتی در شهرپورماه که فصل تولید هم آغاز شده بود اعلام نشد و آبان‌ماه نرخ‌های جدید تعیین و ابلاغ شد.

دانیایی با بیان این که کارخانه‌های قند و شکر سه ماه پس از بهره‌برداری و بلا تکلیفی، از نرخ‌های جدیدی که محصول‌شان را باید بفروشند مطلع شدند ادامه داد: نتیجه این تأخیر دپو شدن ۳ ماه تولید شکر در انبارها، ورود ناگهانی حجم تولید ۳ ماهه به بازار و شکستن قیمت‌ها بود، چرا که تعادل عرضه و تقاضا در این بازار بهم خورد.

وزیر جهاد کشاورزی با اشاره به یارانه‌ای که در دنیا برای بخش کشاورزی صرف می‌شود گفت: آمریکا علی‌رغم برخورداری از زیرساخت‌های بسیار در حوزه کشاورزی و مشکلات به مراتب کمتر از ما در این حوزه مبالغ بسیاری را صرف یارانه بخش کشاورزی می‌کند. اتحادیه اروپا نیز بیش از ۱۰۰ میلیارد دلار در سال را به یارانه بخش کشاورزی اختصاص می‌دهد و برزیل که از نظر آب و خاک هیچ‌گونه محدودیتی برای تولید ندارد مرغ را به‌صورت عمده در بازارهای جهانی با کمترین قیمت عرضه می‌کند.

وی افزود: تولیدکنندگان بخش کشاورزی باید بهره‌ور فعالیت کنند. بسیاری از محصولات کشاورزی ما قابلیت ورود به بازارهای جهانی را دارند. اساس تولید را باید بر بهره‌وری قرار داد و اساس بهره‌وری بر مدیریت مصرف آب است. حجتی تصریح کرد: بهره‌وری آب تنها به آبیاری نوین محدود نمی‌شود، بلکه سیستم تولید ما باید به سمت کشت نشائی و گلخانه‌ای حرکت کند که این مهم در استان مرکزی کمتر مورد توجه قرار گرفته است. وی افزود: در حال حاضر وضعیت مناسبی از نظر منابع آبی و منابع مالی در کشور وجود ندارد و دولت در این حوزه‌ها شرایط خوبی موجود توانستیم منابع خوبی را به‌ویژه در بخش آب و خاک با حمایت مقام معظم رهبری ببینیم. حجتی بر لزوم توجه ویژه به آبخیزداری به‌عنوان یکی از مهم‌ترین راهکارهای مدیریت منابع آبی موجود تأکید کرد و افزود: پیشنهاد دولت در این خصوص توسط مجلس تصویب شده و امید است از حمایت دفتر رهبری در این حوزه نیز بهره‌مند شویم. وی با اشاره به مشکلاتی که در حوزه اختلافات بین منابع طبیعی و برخی کشاورزان وجود دارد گفت: در سطح کشور چند میلیون هکتار زمین درگیر این مسئله است و ده‌ها هزار پرونده در این حوزه تشکیل شده است. این مشکل را می‌توانیم با راهکاری که به استان‌ها اعلام شده و با کمک هم رفع کنیم.

معاون وزیر جهاد کشاورزی:

یک میلیون و ۹۰۰ هزار تن شکر در سال زراعی جاری در کشور تولید می‌شود

معاون زراعت وزیر جهاد کشاورزی با بیان اینکه ایران در بحث شکر بسیار مستعد شده است، گفت: پیش‌بینی می‌کنیم در سال زراعی جاری یک میلیون و ۹۰۰ هزار تن شکر در کشور تولید شود که با ایجاد ۲ تا ۳ کارخانه در استان‌های خوزستان و ایلام این تولید افزایش می‌یابد. به گزارش ایرنا، عباس کشاورز در آیین تجلیل از کشاورزان نمونه استان لرستان در سالن جهاد کشاورزی این استان افزود: مشکل گندم و شکر با یاری و لطف خداوند متعال و تلاش کشاورزان کاملاً حل شده است. وی با بیان اینکه ظرفیت ایران در تولید دانه‌های روغنی و چغندر از اروپا بالاتر است، گفت: در سال آینده رکورد تولید دانه‌های روغنی را خواهیم شکست.

معاون زراعت وزیر جهاد کشاورزی محصولات کشاورزی تولید شده در کشور را سه دسته خواند و افزود: دسته نخست محصولاتی نظیر هندوانه، گوجه و سیب‌زمینی هستند که به دلیل عدم کشتش بازار از کشاورز می‌خواهیم زیاد تولید نکنند. وی اظهار کرد: دسته دوم تولیداتی مثل گندم، روغن و شکر که در حال پیوستن به گروه اول هستند و گروه سوم محصولاتی مانند ذرت است که برای رفع برخی نگرانی‌ها باید به‌دنبال کشت فرا سرزمینی آنها باشیم. کشاورز با بیان اینکه تا این لحظه هیچ کشوری نسبت به امنیت غذایی سست و کم اراده نیست، افزود: برای همه کشورها این موضوع در درجه نخست اهمیت و جزو خطوط قرمز است لذا این مهم نیز در کشور ما باید بیش از گذشته مورد توجه قرار گیرد و به‌عنوان یک آرمان ملی به آن نگاه شود.

وی مدیریت آب را مهم‌ترین وظیفه دولت در بخش کشاورزی خواند و گفت: این چالش جدی است پس باید مراقب مصرف زیاد آن در کشاورزی باشیم پس یا تولید نکنیم یا با اصلاح الگوی کشت، میزان محصولی کمتر از مصرف آب تولید نکنیم.

کشاورز افزود: چالش دوم ما قیمت تمام‌شده محصولات است که هم کشاورز را آزار می‌دهد و هم هزینه مصرف‌کننده را بالا می‌برد. وی اظهار کرد: یکی از دلایل وجود این قیمت بالا موضوع تورم است که هم دولت و هم فعالان اقتصادی و سیاسی برای کالاهایی که تولید و اشتغال ایجاد می‌کنند باید پول ارزان در نظر بگیرند. کشاورز سومین چالش دولت در بخش کشاورزی را اشتغال دانست و افزود: نمی‌گویم بخش کشاورزی می‌تواند همه مشکلات کشور در زمینه اشتغال را حل کند اما به‌طور قطع قادر به حل بخش بزرگی از این مشکل است. وی لرستان را سرزمینی سرشار از منابع طبیعی و ظرفیت‌های بالای کشاورزی دانست و گفت: کشاورزی دیم باید در کنار کشاورزی آبی در استان لرستان از اهمیت بالایی برخوردار باشد لذا کشت محصولات متعدد مانند گندم، حبوبات و دانه‌های روغنی، احداث کارخانه تولید بذر و تغییر رفتار زراعی از روش‌های سنتی به استفاده از روش‌های نوین و علمی باید در دستور کار مسئولان و کشاورزان قرار گیرد. وی به کشاورزان اطمینان داد که در صورت رعایت این مسائل و کشت مستقیم در عمق مناسب با هر مقدار بارندگی، تولید محصول افسر نخواهد کرد. معاون زراعت وزیر جهاد کشاورزی وضعیت کشاورزی کشور را خوب توصیف کرد و افزود: توفیقات خوبی در زمینه خودکفایی حاصل شده و باید گفت که عاقل‌تر از آنیم که تحت تأثیر برخی صحبت‌ها، اخبار کذب و ناامیدکننده قرار بگیریم.

بهبود تولید شکر

در کشورهای صنعتی

(نشریه بین المللی شکر و شیرین کننده ها (Folights))

منبع: نیشکرنیوز

در شرایطی که بازار شکر در دنیا روندی کاهنده به لحاظ تقاضا تجربه می کرد و قراردادهای شکر خام به سمت توقف پیش می رفت، رویکرد تبدیل نیشکر به اتانول به کار آمد و شرایط تغییر کرد و نجات بازار ممکن شد. نشریه بین المللی شکر و شیرین کننده ها در ۲۵ سپتامبر ۲۰۱۷ گزارش خود را در این باره منتشر کرد. در شماره گذشته بخش هایی از این گزارش درج شده است. بخش باقی مانده درباره تحولات شکر در آفریقا، اقیانوسیه و روند بهبود شکر در کشورهای صنعتی است که به نقل از نیشکرنیوز می خوانید:

بهبود تولید شکر در کشورهای صنعتی

تولید شکر در کشورهای صنعتی از ۴۳/۵ میلیون تن سال قبل به ۴۷/۵ میلیون تن در سال ۲۰۱۷-۱۸ افزایش یافته است که عمدتاً به دلیل افزایش تولید در اروپاست. اگر این موضوع محقق شود، تولید این گروه از کشورها نسبت به دو سال گذشته به میزان قابل توجهی افزایش خواهد داشت و رشدی معادل ۲۰ درصد (۸ میلیون تن) را شاهد خواهد بود. تولید شکر در کشورهای در حال توسعه نیز در فصل آینده به طور قابل توجهی افزایش می یابد، چرا که تولید بیشتر در هند، تایلند و چین می تواند میزان تولید این گروه از کشورها را با ۱۰ میلیون تن رشد تولید، به رقم بی سابقه ۱۴۴/۲ میلیون تن افزایش دهد.

انتظار می رود تولید شکر در کشورهای واردکننده به رکورد ۹۲/۲ میلیون تن برسد که افزایش قابل ملاحظه ای نسبت به پایین ترین سطح ۶ ساله خود (۸۳/۸ میلیون تن) در امسال دارد. تولید شکر در کشورهای صادرکننده نیز ممکن است به میزان قابل توجهی افزایش یافته و از ۹۴/۷ میلیون تن سال قبل به ۹۹/۲ میلیون تن برسد.

افزایش شدید تولید شکر قابل صدور

در سال ۲۰۱۷-۱۸

برآورد شده است که تولید شکر قابل صدور (تولید منهای مصرف) در سال ۲۰۱۷-۱۸ به بالاترین سطح خود، یعنی ۶۰/۷ میلیون تن برسد که از ۵۶/۳ میلیون تن سال قبل بیشتر است. افزایش دسترسی از بازارهای اتحادیه اروپا و همچنین آسیا، از عوامل مهم در این افزایش محسوب می شوند. به نظر می رسد که در سال ۲۰۱۷-۱۸، تولید شکر قابل صادرات اتحادیه اروپا به حدود ۷/۳ میلیون تن برسد که از رقم ۵/۳ میلیون تنی سال قبل بیشتر است. عمده ترین منابع این افزایش، تولید در فرانسه (۱/۲ میلیون تن) و آلمان (۱/۱ میلیون تن) خواهد بود، علاوه بر این، میزان تولید در کشورهای دیگری مانند لهستان، هلند و بلژیک نیز بالا خواهد رفت. علی رغم اینکه از این پس صادرات اتحادیه اروپا با محدودیت سازمان تجارت جهانی (WTO) مواجه نیست با این حال تمام این شکر اضافی به بازارهای جهانی وارد نخواهد شد. در حال حاضر قیمت ها در سایر کشورهای اتحادیه اروپا برای تولیدکننده شکر مازاد جذابیت بیشتری دارد، از این رو افزایش دسترسی به شکر چغندر اتحادیه اروپا، تا حدی روی واردات شکر نیشکری که قبلاً وارد می شد تأثیر گذاشته است. در حقیقت صدور شکر به بازارهای جهانی برای تولیدکنندگان اتحادیه اروپا به قیمت شکر ۱۱ (بر مبنای پوندی ۱۴ سنت) سودی ندارد، از این رو ممکن است بخش عمده ای از شکرهای قابل صدور این منطقه صادر نشده و انبار شوند، مگر اینکه قیمت ها افزایش یابد.

احتمال دارد که تولید قابل صادرات در آفریقا افزایش یافته و به سطح ۲/۲ میلیون تن برسد که بیشتر از تولید ۱/۶ میلیون تن سال ۲۰۱۶-۱۷ است. گفته می شود که تولیدکنندگان متعددی

آفریقا

انتظار می رود که تولید شکر آفریقا از ۱۱/۶ میلیون تن سال ۲۰۱۶-۱۷ به ۱۲/۸ میلیون تن در سال ۲۰۱۷-۱۸ افزایش یابد. دلیل آن نیز افزایش قابل ملاحظه تولید شکر در مصر، بهبود وضعیت خشکسالی در آفریقای جنوبی و افزایش تولید در اتیوپی می باشد.

تولید شکر چغندری مصر به علت تشویق و سرمایه گذاری دولت در این بخش در حال افزایش است.

گسترش کارخانه های فعال، تولید چغندر قند در سال ۲۰۱۶-۱۷ را به ۲/۶ میلیون تن ارتقا داده و سرمایه گذاران خارجی مشغول احداث کارخانه های جدید چغندر قند می باشند. به خاطر کمبود شکر در سال گذشته در اذنان و جلوگیری از تکرار آن، دولت افزایش شدیدی روی قیمت نیشکر وضع کرد و انتظار می رود تولید شکر نیشکری در سال جاری هم افزایش داشته باشد. رویهم رفته، فعلاً گمان بر این است که میزان تولید این کشور به ۲/۸ میلیون تن افزایش یابد. در آفریقای جنوبی، سال زراعی اکتبر / سپتامبر با دو وضعیت مواجه بوده که شامل خرد کردن محصول در انتهای سال ۲۰۱۷ و ادامه فرآیند خرد کردن در فرصت بهتری از سال ۲۰۱۸ می باشد. انتظار بر این است که تولید محصول در سال زراعی این منطقه (۲۰۱۷)، خسارت خشکسالی سال های قبل را پشت سر گذاشته و تولید ۲۰۱۷-۱۸ (اکتبر / سپتامبر) تا ۲/۱ میلیون تن افزایش یابد. در سال ۲۰۱۶-۱۷ حجم تولید ۱/۹ میلیون تن بوده است.

در اتیوپی، گرچه اجرای برنامه های توسعه مورد نظر با تأخیر بسیار زیاد همراه بود، با این حال این تلاش ها نتیجه داد. یک کارخانه جدید، تولید آزمایشی خود را شروع کرد و برآورد می شود تولید این کشور تا ۰/۸ میلیون تن افزایش یابد که بیش از تولید ۰/۶ میلیون تنی سال قبل است. عامل این رشد، افزایش سطح زیر کشت بوده است.

اقیانوسیه

تولید شکر اقیانوسیه طی سال ۲۰۱۷-۱۸ در حدود ۵/۲ میلیون تن تخمین زده شده است که مشابه سال قبل است. عملیات خرد کردن نیشکر در استرالیا در اواخر ماه مه شروع شده و انتظار می رود که تا ماه نوامبر به طول بیانجامد. بنابراین تولید محصول ۲۰۱۷-۱۸ شامل خرد کردن در انتهای امسال و بیشتر آن در سال ۲۰۱۸ انجام خواهد گرفت. تخمین مقدار تولید شکر در سال جاری برای این منطقه معادل ۵ میلیون تن است و به نظر نمی رسد در مقدار این تولید تغییر ملموسی ایجاد شود. پیش بینی می شود حجم نیشکر قابل آسیاب از ۳۶/۵ میلیون تن سال قبل به ۳۴/۳ میلیون تن در سال جاری کاهش یابد که علت این کاهش، وجود خشکسالی در منطقه جنوبی کوئینزلند و آسیب دیدگی نیشکرهای ستیکلون دیتی در منطقه مرکزی در اواخر مارس بود. کیفیت خوب نیشکرها با محتوای بالای شکر، کاهش فوق الذکر را جبران خواهد کرد.

در کشورهای آفریقایی، شرایط خشکسالی چند سال قبل را پشت سر گذاشته اند، چنان که اتیوپی بتواند با بهره برداری به موقع از کارخانه هایی که در ماه مارس تولید آزمایشی خود را شروع کرده اند تولید شکرش را افزایش دهد، برای اولین بار شکر قابل صادرات خواهد داشت.

احتمال می رود تولید قابل صدور در آمریکای شمالی و مرکزی در سال ۲۰۱۷-۱۸ به ۶/۱ میلیون تن افزایش یابد که از ۶ میلیون تن سال پیش، بیشتر است. این افزایش عمدتاً به دلیل دسترسی بهتر گواتمالا به عنوان صادرکننده اصلی منطقه است، در حالی که عملاً در دسترس بودن صادرات مکزیک در سطح مشابه این فصل است.

تولید قابل صدور برزیل از ۲۸/۵ میلیون تن در سال ۲۰۱۶-۱۷ به رقم ۲۷/۶ میلیون تن در سال ۲۰۱۷-۱۸ کاهش یافته است، دلیل آن می تواند کاهش مورد انتظار تولید شکر منطقه جنوب مرکزی برزیل در فصل ۲۰۱۸ باشد.

به همین صورت، به علت افزایش محصول در تایلند و پاکستان، تولید شکر آسیا از ۹/۳ میلیون تن سال قبل به ۱۱/۴ میلیون تن در سال جدید افزایش می یابد. گمان می رود تولید صادراتی در تایلند از ۶/۸ میلیون تن سال پیش تا ۸/۶ میلیون تن در سال جاری نوسان داشته باشد، در صورتی که این پیش بینی ها درست از آب درآید، پاکستان می تواند از ۷/۷ میلیون تن شکر سفید تولیدی خود، ۲/۷ میلیون تن را صادر کند.

این مقدار شکر برای صادرات، غیر از موجودی محصولی است که از فصل ۲۰۱۶-۱۷ (زمانی که افزایش شگفت انگیزی در کشور بوجود آمد) به فصل جدید منتقل شده است. این موجودی های مانده از قبل، در تولید صادراتی فصل بعد لحاظ نمی شوند و این نشان دهنده ضعف در آمار و ارقام از جمله میزان تولید قابل صادرات است.

به هر حال تا این زمان دولت پاکستان، صادرات ۱،۲۲۵ میلیون تن شکر در سال ۲۰۱۶-۱۷ را تصویب کرده است ولی به نظر می رسد حجم صادرات کمتر از این سطح باشد زیرا بدون پرداخت یارانه، صنعت شیرین کننده های پاکستان، جایگاهی در عرصه جهانی ندارد. بنابراین انجمن کارخانه داران شکر پاکستان (PSMA) در حال رایزنی برای دریافت یارانه ۱۹۰۰۰۰ روپیه ای (معادل ۱۸۰ دلار) برای هر تن شکر است. لیکن دولت فقط با مبلغ ۱۰۳۰۰ روپیه موافقت کرده است. لذا در ماه های آینده ممکن است عرضه کننده های پاکستانی در مقابل قیمت های جهانی با وضعیت نامطلوبی مواجه گردند. در نهایت، به نظر می رسد تولید قابل صدور استرالیا در سال ۲۰۱۷-۱۸ در حدود ۳/۷ میلیون تن بدون تغییر باقی بماند.

احتمال تقاضای بی سابقه در واردات

تخمین زده می شود که واردات ناخالص در سال ۲۰۱۷-۱۸ به ۰/۳ میلیون تن کاهش به ۶۷/۳ میلیون تن برسد. این بدان معناست که در حدود ۳۷ درصد از شکر مصرف شده جهان از محل واردات است. ممکن است واردات شکر چین از ۴ میلیون تن در این فصل به ۶ میلیون تن در سال ۲۰۱۷-۱۸

دلار سال ۱۳۹۷ چند نرخی یا تک نرخی؟

قیمت هر دلار آمریکا به عنوان یکی از ارزشهای معتبر در بازار ایران در دی ماه روند فزاینده‌ای را تجربه کرد و از ۴۵۰۰ تومان عبور کرد. این اتفاق برای تولیدکنندگان داخلی که رقیب خارجی دارند و آن رقبای نیز دامپینگ می‌کنند خبر خوبی بود زیرا واردات را گران و واقعی کرد. در سال آینده نرخ ارز مانند همه دهه‌های سپری شده اثرات مثبت و منفی بر تولید داخل خواهد داشت. به نظر می‌رسد کاهش دستوری نرخ ارز را باید فراموش کرد تا تولید داخل نفس بکشد.

نرخ ارز در سال ۹۷

تعیین نرخ ارز در بودجه و آینده آن در سال آینده یکی از مناقشه‌برانگیزترین بحث‌های مسائل اقتصادی است، با وجود اینکه فعالان اقتصادی در انتظار واقعی سازی و یکسان سازی نرخ ارز هستند به نظر می‌رسد که هنوز دولت فاصله زیادی با اجرایی کردن این اقدام دارد.

نرخ ارز در بودجه سال ۱۳۹۷، ۳ هزار و ۵۰۰ تومان در نظر گرفته شده است در حالی که به اعتقاد کارشناسان براساس واقعیت‌های اقتصاد ایران این نرخ باید حدود ۴۰۰۰ تومان تعیین می‌شد.

هم مجلس و هم دولت به عنوان تدوین‌کننده لایحه بودجه و البته بانک مرکزی می‌دانند که رقم تعیین شده در لایحه هیچ همخوانی با وضعیت فعلی اقتصاد ایران ندارد. دولت‌ها به‌طور معمول با تعیین نرخ‌های غیر واقعی برای ارز در بودجه‌ها به دنبال کمتر نشان دادن کسری بودجه‌اند در حالی که کسری بودجه دولت بیش از این حرف‌هاست و امید است که هرچه زودتر نرخ دلار در لایحه اصلاح شود و البته این انتظار از کمیسیون تلفیق است که نرخ را سر و سامان دهد.

اما به‌طور معمول نرخ ارز در واقع در بودجه مشخص نمی‌شود. نرخ ارز با عملیات حسابداری محاسبه می‌شود. بر این اساس که دولت چقدر درآمد نفتی برای خودش در بودجه متصور شده است. به یاد داریم که سال گذشته نرخ ارز در بودجه ۳۲۰۰ تومان بود، اما امروز بانک مرکزی حدود ۳۵۰۰ تومان ارز را می‌فروشد، پس این عده‌هایی که در بودجه مطرح می‌شود نمی‌تواند ملاک عمل بانک مرکزی باشد. این‌ها عده‌هایی است که در صورت حساب‌های دولتی یا در گمرک به عنوان مأخذ استفاده می‌شود پس آنچه در بودجه به عنوان نرخ ارز وجود دارد چندان تعیین‌کننده نیست. آنچه در عرصه عمل اتفاق می‌افتد چیز دیگری است.

بالا رفتن نرخ ارز آزاد در بازار آزاد و رسیدن آن به ۴۲۰۰ تومان باعث شد این تصور به وجود بیاید که دولت سرانجام قصد تک‌نرخی کردن نرخ ارز را دارد و دولت اجازه داده است که نرخ ارز به سمت قیمت واقعی برود. اما مقایسه نرخ ارز آزاد با ارز مبادله‌ای که حدود ۳۵۰۰ تومان است نشان از فاصله ۷۰۰ تومانی میان این دو دارد و به نظر می‌رسد تا نزدیک کردن ارز آزاد و ارز مبادله‌ای فاصله زیادی باقی مانده است. از این رو خیلی بعید به نظر می‌رسد که تا پایان سال ۱۳۹۷ هم تک‌نرخی شدن ارز عملی باشد.

در حال حاضر براساس اطلاعاتی که وجود دارد ۶۰ درصد واردات با ارز مبادله‌ای صورت می‌گیرد و ۴۰ درصد از واردات نیز با ارز بازار آزاد انجام می‌شود. با توجه به تفاوت نرخ دلار آزاد و دلار مبادله‌ای که عددی حدود ۶۰۰ تومان است پیش‌بینی می‌شود که در طول سال رقمی در حدود ۱۶ هزار میلیارد تومان نصیب استفاده‌کنندگان ارز مبادله‌ای می‌شود.

اگر تک‌نرخی کردن ارز در بودجه سال آینده اجرایی شود موضوع دو نرخی بودن دلار حل خواهد شد. به اعتقاد کارشناسان به هر حال دولت می‌خواهد با اختصاص دادن ارز مبادله‌ای به بخش‌هایی کمک کند اما راه حل این کمک کردن این نیست که به برخی ارز مبادله‌ای و بعضی دیگر ارز آزاد داده شود. این موضوع خود باعث عدم شفافیت می‌شود.

فعالان اقتصادی بر این باورند که باید یک شفافیتی در نرخ ارز در بودجه سال ۱۳۹۷ به وجود بیاید و راه شفافیت این است که به سمت ارز تک‌نرخی برویم. اگر دولت تصمیم دارد که همچنان سیستم دو نرخی ارز را اجرایی کند و ارز را تک‌نرخی نکند باید فاصله واردات به‌وسیله ارز مبادله‌ای و ارز آزاد را از بین ببرد. وقتی ۶۰ درصد واردات با ارز مبادله‌ای و ۴۰ درصد با ارز آزاد انجام می‌شود باعث ایجاد رانت می‌شود و این مسئله یک ابهامی است که باید حل شود.

به هر حال آنچه واضح به نظر می‌رسد این است که نرخ ارز همچنان در دو راهی دو نرخی بودن و تک‌نرخی شدن قرار دارد و دولت و بانک مرکزی با وجود اینکه در سال‌های گذشته قصد این کار را داشته‌اند، اما هنوز نتوانستند بسترهای لازم برای این اقدام را فراهم کنند و شاید تا حدی نگران از تبعات آن هستند، اما بسیاری از کارشناسان و فعالان اقتصادی بر این باورند که تک‌نرخی شدن نرخ ارز راهی اجتناب‌ناپذیر است که در نهایت باید دولت آن را طی کند.

باشد. واردات آمریکای شمالی و مرکزی از ۴/۷ میلیون تن سال گذشته به ۲/۵ میلیون تن افزایش یافته است که به‌واسطه افزایش مورد انتظار در واردات ایالات متحده است. واردات شکر به آمریکای جنوبی ناچیز است و ممکن است در سال ۱۸-۲۰۱۷ به ۱/۷ میلیون تن برسد که در مقایسه با رقم ۱/۹ میلیون تن سال گذشته، کاهش نشان می‌دهد.

افزایش ذخایر شکر جهانی در سال ۱۸-۲۰۱۷

ذخایر مازاد به‌منظور دسترسی بی‌وقفه به محصول از تولید کارخانه تا مصرف‌کننده و پوشش نیاز مصرف در فاصله زمانی بین پایان یک دوره تولید و آغاز دوره بعدی مورد نیاز است. این مقدار در سال ۱۸-۲۰۱۷ ممکن است از ۴/۰ میلیون تن فعلی به ۳/۴ میلیون تن افزایش یابد که هنوز هم از میزان شکر مازاد ۱۳ تا ۱۵ میلیون تنی ۳-۴ سال قبل فاصله دارد.

پیش‌بینی می‌شود نسبت ذخایر به مصرف از رقم ۳۷/۷ درصد فصل جاری به ۳۹/۷ درصد در سال ۱۸-۲۰۱۷ بهبود یابد. علی‌رغم اینکه این تغییر در سه دوره متوالی گذشته، روند کاهش سالانه داشته است، لیکن هنوز هم از رقم ۴۵ درصدی سال‌های ۱۴-۲۰۱۳ و ۱۵-۲۰۱۴ پایین‌تر است.

مازاد یا کسری شکر در یک سال برای درک فاصله بین تولید و تقاضای جهانی (از جمله مصرف ثبت‌نشده ۱۵ که بیانگر شکاف بین صادرات و واردات است) استفاده می‌شود. تعریف ساده این رویکرد نشان می‌دهد که اصطلاح مازاد یا کسری به ترتیب به افزایش یا کاهش در ذخایر اشاره دارد. در حالی که میزان کسری شکر در سال ۱۷-۲۰۱۶ (اکتبر/سپتامبر) به سطح ۳/۷ میلیون تن رسیده بود، برآورد می‌شود که با افزایش تولید در سال ۱۸-۲۰۱۷، حدود ۵/۳ میلیون تن شکر مازاد در جهان حاصل شود. بعد از کمبود شدید ۱۲/۶ میلیون تن (در مجموع دو سال گذشته)، این اولین بار است که جهان با موجودی مازاد روبه‌رو می‌شود. در ماه‌های اخیر و با مشخص شدن این مقدار مازاد شکر جهانی در فصل جدید، فشار زیادی بر قیمت‌های جهانی تحمیل شده است. در حال حاضر برآورد می‌کنیم اگر میزان مصرف در چین و هندوستان افزایش قابل توجهی نداشته باشد، مقدار شکر مازاد حتی بیشتر از این هم خواهد شد.

این وضعیت مخصوصاً برای بازار شکر سفید پیش می‌آید که در هفته‌ها و ماه‌های اخیر، کاهش قیمت آن مشهود است. حق بیمه شکر سفید از میزان ۱۱۵ دلار برای هر تن در ماه آوریل به سطح ۴۵ دلار در اواسط سپتامبر سقوط کرد که این پایین‌ترین سطح پس از فوریه ۲۰۱۱ می‌باشد. این هنوز پایان کار نیست چرا که تولید شکر اتحادیه اروپا روزبه‌روز در حال افزایش است. به‌علاوه به‌نظر می‌رسد تولیدکنندگان شکر سفید (مثل تایلند، هند و پاکستان) در سال ۱۸-۲۰۱۷، مقدار قابل توجهی افزایش محصول خواهند داشت، ضمن اینکه هنوز پاکستان بخش قابل توجهی از ذخیره فروش‌نشده شکر سفید برداشت سال ۱۷-۲۰۱۶ را در اختیار دارد، در صورتی که دولت پاکستان برای صادرات پارانه وضع نماید، موجودی بازارهای جهانی را باز هم افزایش خواهد داد. در مقابل، به نظر می‌رسد که اقتصاد برزیل از تولید شکر به سمت تولید اتانول در حال تغییر وضعیت است و این امکان وجود دارد که تا حدودی میزان شکر خام موجود را کاهش دهد.

با در نظر گرفتن نقش تعیین‌کننده برزیل و گرایش این کشور از تولید شکر نیشکری به سمت تولید اتانول، این بار آنچه‌آنکه معمول است فراوانی زیاد شکر جهانی بحران‌آفرین نخواهد بود.

افزایش یابد. سیاست محدودیت در صدور پروانه واردات و نیز وضع عوارض گمرکی جهت واردات مازاد، حجم واردات رسمی را در سال ۱۷-۲۰۱۶ تحت تأثیر قرار داد، با این حال، سخت‌گیری روی محموله‌های قاچاق، سیل کالاهای غیرمجاز به این کشور را کم کرده است. هرچند بسیار بعید است که این وضعیت پایدار بماند زیرا قیمت‌های پایین شکر خام جهانی سبب جذابیت این کالا شده و گزارش می‌شود که تجار در جستجوی پیدا کردن راهکار و مسیری برای وارد کردن این کالا می‌باشند.

واردات شکر کشور اندونزی در سال ۱۸-۲۰۱۷ به ۵/۱ میلیون تن خواهد رسید که معادل فصل جاری است. به‌علت رشد اقتصادی و رشد جمعیت، مصرف داخلی این کشور در حال افزایش می‌باشد، لیکن آهنگ حرکت تولید داخلی به سبب عدم سرمایه‌گذاری در این بخش، با میزان تقاضا هماهنگی ندارد. افزایش تقاضا با رشد صنایع غذایی و نوشابه‌سازی (که متکی به شکر تصفیه‌شده از شکرهای وارداتی و به‌جای شکرهای تولید شده می‌باشد)، شرایط را برای کارخانه‌داران بومی سخت کرده است.

پیش‌بینی می‌گردد که واردات شکر ایالات متحده در سال ۱۸-۲۰۱۷ به حدود ۳/۴ میلیون تن برسد که ۳ میلیون تن بیشتر از سال قبل است. به نظر می‌رسد که موجودی پایین در آمریکا، نیازی مبرم برای واردات در فصل آبی ایجاد کند و احتمالاً مکزیکی نتواند فاصله این نیاز را پر کند.

به نظر می‌رسد واردات روسیه در سال ۱۸-۲۰۱۷، روند رشد ۰/۳ میلیون تنی (و نه بیشتر) خود را حفظ کند.

پیش‌بینی می‌شود کل واردات شکر آسیا از ۵/۵ میلیون تن سال قبل به ۳۶/۲ میلیون تن در سال ۱۸-۲۰۱۷ افزایش یابد، این رشد به دلیل افزایش واردات چین مورد انتظار است. به نظر می‌رسد واردات اروپا از ۱۰ میلیون تن سال گذشته به ۹/۵ میلیون تن کاهش یابد. واردات آفریقا نیز از ۱۵/۴ میلیون تن فصل گذشته به ۱۴/۴ میلیون تن کاهش یافته است که دلیل آن می‌تواند افزایش میزان دسترسی داخلی این منطقه

مازاد / کمبود ذخایر جهانی (۱۰۰۰ تن، ارزش خام، پایان سپتامبر)

سال	کل ذخایر	ذخایر مازاد	در کشورهای واردکننده	در کشورهای صادرکننده
۲۰۰۹	۶۰،۵۲	-۶،۰۶	-۳،۶۷۲	۳،۰۶۶
۲۰۱۰	۵۶،۱۵۰	-۵،۳۳۳	-۵،۵۹۹	۲۶۶
۲۰۱۱	۵۷،۴۶۰	-۴،۵۲۲	-۵،۶۶۴	۱،۱۴۲
۲۰۱۲	۶۴،۱۷۴	۴۱۸	-۲،۲۴۲	۲،۶۶۰
۲۰۱۳	۷۴،۲۸۰	۱۰،۴۲۶	۵،۵۲۳	۴،۹۰۳
۲۰۱۴	۷۹،۳۴۷	۱۳،۳۶۷	۶،۶۲۲	۶،۷۴۵
۲۰۱۵	۸۰،۴۴۹	۱۴،۷۴۷	۷،۵۴۵	۷،۲۰۲
۲۰۱۶	۷۱،۵۲۸	۵،۷۳۰	۱،۵۳۴	۴،۱۹۶
۲۰۱۷	۶۷،۸۶۲	۳۹۳	-۵،۴۸۲	۵،۸۷۵
۲۰۱۸	۷۳،۱۶۵	۳،۴۳۳	-۴،۴۷۳	۷،۹۰۶

برداشت ۵۰ هزارتن چغندر قند در بروجرد

مدیر جهاد کشاورزی بروجرد با اشاره به پایان یافتن زمان برداشت چغندر قند در شهرستان گفت: از یک هزار هکتار اراضی تحت کشت چغندر قند بروجرد حدود ۵۰ هزار تن محصول تولید شده است.

رضا امینی افزود: سال گذشته حدود ۶۰۰ هکتار از اراضی کشاورزی بروجرد زیر کشت چغندر قند رفت. وی اظهار کرد: به طور متوسط از هر هکتار سطح زیر کشت چغندر قند حدود ۴۵ تن محصول تولید خواهد شد.

رئیس جهاد کشاورزی بروجرد بیان کرد: از مجموع ۵۰ هزارتن چغندر قند تولید شده در بروجرد ۲۰ هزار تن آن بر اساس قرارداد به کارخانه قند تحویل داده می‌شود.

امینی اضافه کرد: حدود ۴ هزار تن چغندر قند مازاد نیاز در این شهرستان وجود دارد که با هزینه حمل بالا به کارخانه قند مشهد تحویل داده خواهد شد.

وی ادامه داد: با توجه به این که چغندر قند در لیست کشت محصولات آبدوست قرار دارد باید این محصول در حد مورد نیاز استان و کشور کشت شود.

مدیر جهاد کشاورزی بروجرد گفت: سال گذشته حدود ۲۲ هزار و ۵۵۰ تن چغندر قند در این شهرستان تولید شده است که امسال با توجه به افزایش سطح زیر کشت این محصول به ۵۰ هزار تن رسید.

شهرستان بروجرد با یک هزار و ۶۰۶ کیلومتر مربع وسعت و جمعیت ۳۵۰ هزار تن جمعیت دارای ۶۸ هزار هکتار اراضی باغی و کشاورزی است.

در حال حاضر بیش از ۳۵ درصد جمعیت شهرستان بروجرد به صورت مستقیم در بخش کشاورزی مشغول به فعالیت هستند.

تأخیر در پرداخت مطالبات

چغندرکاران چهار محال و بختیاری

مدیرعامل شرکت فرآورده‌های غذایی و قند چهارمحال و بختیاری گفت: رکود در فروش محصول شکر تولیدی موجب تأخیر در پرداخت مطالبات ۵۰۰ میلیارد ریالی چغندرکاران استان شد.

علیرضا جانقربان از انبار شدن بیش از ۱۷ هزار تن شکر مرغوب تولیدی سال جاری در استان خبر داد و افزود: قیمت مصوب هر کیلوگرم شکر ۱۷ هزار و ۲۲۰ ریال اعلام شده در صورتی که قیمت بازار کمتر از این رقم است.

وی طلب سهم پارانه این شرکت طی ۳ سال گذشته از دولت را ۱۴۰ میلیارد ریال برآورد کرد و تصریح کرد: در صورت تسویه حساب و پرداخت بدهی دولت، بخشی از مطالبات کشاورزان پرداخت خواهد شد.

مدیرعامل شرکت فرآورده‌های غذایی و قند چهارمحال و بختیاری گفت: با هدف خودکفایی و در راستای تحقق اقتصاد مقاومتی، استحصال شکر طی سال جاری در این استان دو مرحله‌ای شد.

وی توضیح داد: با تولید و وارد شدن ۵۰ هزار تن چغندر قند در مزارع استیجاری شهرستان‌های دزفول و بهبهان در استان خوزستان در بهار امسال، بیش از ۶ هزار تن شکر سفید استحصال شد.

وی با اشاره به کشت چغندر قند در ۲ هزار هکتار از مزارع استان گفت: از امسال برای دومین سال متوالی این کارخانه در نیم‌قرن فعالیت با تولید بیش از ۱۹ هزار و ۳۵۰ تن محصول شکر مرغوب، رکورد بی‌سابقه‌ای را در کارنامه خود به ثبت رساند.

جانقربان گفت: پیش از این میزان تولید شکر در شرکت فرآورده‌های غذایی و قند چهارمحال و بختیاری ۱۵ هزار تن ثبت شده بود، ضمن آنکه کشت بهاره چغندر قند در بهار امسال ۱۵ درصد افزایش یافت.

شرکت فرآورده‌های غذایی و قند چهارمحال در زمستان ۹۴ از مالکیت بنیاد مستضعفان انقلاب اسلامی خارج و به بخش خصوصی واگذار شد.

کارخانه‌داران در پی دریافت مطالبات پارانه‌ای

که برای دریافت مجوز برای افزایش ظرفیت کارخانه به دلیل مسائل زیست‌محیطی در راستای دریافت تمامی چغندر تولیدی کشاورزان بود.

ظرفیت خرید کارخانه‌های قند نصف تولید استان است

محسن رستمی معاون سازمان صنعت، معدن و تجارت کرمانشاه در این راستا اظهار کرد: در حالی که ظرفیت خرید و دریافت چغندر هر ۲ کارخانه قند اسلام‌آباد غرب و بیستون

کارگروه تسهیل و رفع موانع تولیدی استان کرمانشاه درحال برگزاری شد که یکی از دستورات مهم آن بررسی مشکل چغندرکاران استان و همچنین کارخانه‌های قند بیستون و اسلام‌آباد غرب بود. این جلسه که به ریاست استاندار و با حضور اعضای کارگروه در استانداری برگزار شد، موضوع خرید چغندرهای تولید شده امسال کشاورزان از سوی کارخانه‌های قند بیستون و اسلام‌آباد غرب مورد بحث و بررسی قرار گرفت.

یکی دیگر از مسائل مطرح شده در جلسه، مشکلات این ۲ کارخانه نظیر مطالبات پارانه‌ای از دولت و همچنین مشکلاتی

۶۰ درصد واردات با ارز مبادله‌ای انجام می‌شود

پدیدار تصریح کرد: باید یک شفافیتی در نرخ ارز در بودجه سال ۹۷ به وجود بیاید و راه شفافیت این است که به سمت ارز تک‌نرخ برویم. اگر دولت تصمیم دارد که همچنان سیستم دو نرخ ارز را اجرایی کند و ارز را تک‌نرخ نکند باید فاصله واردات به وسیله ارز مبادله‌ای و ارز آزاد را از بین ببرد. وقتی ۶۰ درصد واردات با ارز مبادله‌ای و ۴۰ درصد با ارز آزاد انجام می‌شود باعث ایجاد رانت می‌شود و این مسئله یک ابهامی است که باید حل شود.

در شرایطی که نرخ ارز مبادله‌ای در آخرین روزهای دی‌ماه فاصله و شکاف بزرگی با نرخ ارزهای معتبر در بازار آزاد داشت و این ادامه دارد، حذف دلار مبادله‌ای برای واردات کالاهایی که در داخل تولید می‌شوند یکی از خواسته‌های تولیدکنندگان است.

صورت می‌گیرد و ۴۰ درصد از واردات نیز با ارز بازار آزاد انجام می‌شود. وی ادامه داد: با توجه به تفاوت نرخ دلار آزاد و دلار مبادله‌ای که عددی حدود ۶۰۰ تومان است پیش‌بینی می‌شود که در طول سال رقمی در حدود ۱۶ هزار میلیارد تومان نصیب استفاده‌کنندگان ارز مبادله‌ای می‌شود.

وی با بیان اینکه موضوع دو نرخ بودن دلار باید در بودجه ۹۷ حل شود اظهار کرد: اگر تک‌نرخ کردن ارز در بودجه سال آینده اجرایی شود موضوع دلار ۳۵۰۰ و ۴۲۰۰ تومانی حل خواهد شد. به هر حال دولت می‌خواهد با اختصاص دادن ارز مبادله‌ای به بخش‌هایی کمک کند اما راه‌حل این کمک کردن این نیست که به برخی ارز مبادله‌ای داده شود و بعضی دیگر ارز آزاد داده شود. این موضوع خود باعث عدم شفافیت می‌شود.

نایب‌رئیس کمیسیون انرژی اتاق بازرگانی ایران معتقد است که این ضرورت وجود دارد که دولت در بودجه سال آینده به سمت تک‌نرخ کردن ارز پیش برود و اگر این کار را انجام نمی‌دهد نسبت واردات با ارز مبادله‌ای و ارز آزاد را منطقی کند.

نرخ ارز در بودجه سال ۱۳۹۷، ۳۵۰۰ تومان در نظر گرفته شده است رقمی که با انتقاداتی از طرف فعالان اقتصادی روبرو شده است و معتقدند که این نرخ با واقعیت‌های بازار چندان سازگار نیست.

رضا پدیدار عضو هیأت نمایندگان اتاق بازرگانی ایران گفت: شرایطی که در حال حاضر برای دلار وجود دارد این است که دو نرخ برای دلار وجود دارد. یک دلار مبادله‌ای و یک دلار آزاد. در حال حاضر بر اساس اطلاعاتی که وجود دارد ۶۰ درصد واردات با ارز مبادله‌ای

سهام شکر در سبب مصرفی خانوارهای ایرانی

مرکز ملی مطالعات راهبردی کشاورزی و آب به تازگی گزارشی درباره «امنیت غذایی کشور» منتشر کرده است که دارای بخش‌های گوناگون است. این گزارش که در مهرماه ۱۳۹۶ از سوی اتاق بازرگانی، صنایع و معادن و کشاورزی ایران منتشر شده است به موضوع شکر اشاره کرده است. در این گزارش و در بخشی که مربوط به «سهام محصولات اساسی غذایی در سبب مصرفی خانوارها» است درباره شکر می‌خوانیم:

طی سال‌های مورد بررسی، متوسط مصرف این ماده غذایی در سطح خانوار از ۲۱/۲ در سال ۸۷ به ۱۹/۲ کیلوگرم در سال ۹۴ کاهش یافت. در کلیه گروه‌های مورد بررسی مصرف افراد خانوارهای روستایی بیشتر از شهری، لیکن دامنه آن متغیر است در گروه ۱ کم‌درآمد شهری مقدار مصرف سالیانه (میانگین ۸ ساله) حدود ۱۵/۷ کیلوگرم و در مورد روستایی نیز حدود ۱۶/۴ بوده است. در گروه ۲ با درآمد متوسط، میانگین مصرف سال‌های مذکور در خانوار شهری ۲۰ کیلوگرم (حدود ۲۷/۵ درصد بیشتر از گروه ۱) و در خانوارهای روستایی ۲۲/۴ کیلوگرم (۳۷ درصد بیشتر از گروه ۱) بوده است. در گروه با درآمد بالا نیز متوسط مصرف خانوار شهری، ۲۴/۶ کیلوگرم (فزونی ۲۳ درصدی نسبت به گروه‌های با درآمد متوسط) و خانوارهای روستایی ۳۰ کیلوگرم (حدود ۳۴/۳ درصد بیشتر نسبت به گروه ۲) می‌باشند. به‌طور کلی می‌توان گفت شاید ارزشی و فراوانی و سهولت دسترسی این ماده برای کلیه گروه‌ها، آن را به‌عنوان یک منبع رشد یابنده تأمین انرژی مطرح کرده است.

مازاد چغندر قند در لرستان

معاون مدیریت زراعت سازمان جهاد کشاورزی لرستان گفت: سهمیه کشت چغندر قند در استان امسال ۴ هزار و ۵۰۰ تن بود که کشاورزان چغندرکار ۲ هزار و ۶۰۰ تن بیش از سهمیه کشت کرده‌اند.

جواد طهماسبی با بیان اینکه ۷ هزار و ۱۰۰ تن چغندر قند در لرستان در سال زراعی جاری کشت شده است اظهار کرد: با کارخانه‌های قند لرستان، اصفهان، چهارمحال و بختیاری و نقش جهان اصفهان برای فروش ۴ هزار و ۵۰۰ تن قرارداد بسته شده و مشکلی وجود ندارد ولی برای مصرف میزان مازاد کاشته شده با مشکل مواجه هستیم.

وی با اشاره به ظرفیت ۱۵۰ هزار تنی کارخانه قند لرستان گفت: تاکنون این کارخانه ۲۰۰ هزار تن یعنی ۵۰ هزار تن بیشتر از مقدار اولیه چغندر قند تحویل گرفته است.

طهماسبی بیان کرد: کارخانه‌های قند چهارمحال و بختیاری و اصفهان نیز هر کدام ۵۰ هزار تن، و کارخانه قند نقش جهان اصفهان ۳۰ هزار تن چغندر خریداری کرده‌اند. به گفته وی در حال مذاکره برای فروش میزان مازاد محصول با کارخانه قند جوین مشهد هستیم و نماینده این کارخانه اعلام کرده در صورت تقبل هزینه حمل بار تا مشهد، مقداری از چغندر قند را از لرستان خریداری خواهد کرد.

وی بیان کرد: کارخانه قند دزفول نیز در شرف راه‌اندازی است که در این صورت مقداری از محصول به دزفول منتقل می‌شود.

طهماسبی افزود: کارخانه قند لرستان ۳۰ هزار تن شکر تولید شده در انبار دارد و اعلام کرده با کسری انبار برای نگهداری این محصول مواجه است که اگر دولت ۵ هزار تن شکر را از این کارخانه خریداری کند می‌تواند ۴۰ هزار تن چغندر قند تحویل بگیرد.

وی در این خصوص ادامه داد: شکر لرستان محصول بسیار با کیفیت بوده و تنها واردات مانع صادرات شکر در این استان شده است.

مساحت اراضی کشاورزی استان ۷۱۳ هزار و ۶۵۸ هکتار می‌باشد که ۱۹۹ هزار و ۶۱۶ هکتار آن به اراضی آبی و ۵۱۴ هزار و ۴۲ هکتار آن به اراضی دیم اختصاص دارد. * نشریه شکر یادآور می‌شود که برابر اطلاع و در زمان چاپ این خبر، کلیه چغندرهای کشاورزان اعم از آزاد و قراردادی جمع‌آوری و به کارخانه‌های قند تحویل شده است.

فریدون یآوری مدیرکل محیط‌زیست استان کرمانشاه هم در این جلسه از صدور مجوز برای توسعه کارخانه قند بیستون خبر داد و گفت: نمایندگان این کارخانه هر زمان مراجعه کنند می‌توانند مجوز خود را دریافت کنند.

وی افزود: البته این مجوز در شرایطی صادر می‌شود که کارخانه قند بیستون تمامی موارد زیست‌محیطی را رعایت کرده باشد و فعالیت آن آسیبی به محیط‌زیست وارد نکند.

رضا رحیمی، معاون هماهنگی امور اقتصادی و توسعه منابع استانداری کرمانشاه نیز در این جلسه اظهار کرد: در حالی که سال گذشته ۵۹۰ هزار تن تولید چغندر قند در استان داشتیم پیش‌بینی می‌شود این مقدار امسال به ۷۵۰ هزار تن برسد.

وی همچنین با بیان اینکه کارخانه‌های قند استان باید به‌سرعت نسبت به تحویل چغندر قند کشاورزان اقدام کنند، کارخانه‌های قند بیستون و اسلام‌آباد غرب باید روزانه به ترتیب ۳ هزار و ۵۰۰ تن و ۲ هزار تن چغندر قند از کشاورزان تحویل بگیرند و مازاد نیاز مصرفی را دیو کنند.

رحیمی از جهاد کشاورزی استان نیز خواست که ۲۰ هزار تن چغندر قند را به سایر کارخانه‌های قند کشور حمل کند تا مشکل خرید این محصول از کشاورزان مرتفع گردد.

وی یادآور شد: استان کرمانشاه ظرفیت ایجاد ۲ کارخانه قند دیگر را نیز دارد و باید در این راستا تلاش کرد.

هوشنگ بازوند استاندار کرمانشاه هم با اشاره به مشکل چغندرکاران استان، بر خرید تمامی چغندر کشاورزان تأکید کرد و گفت: نباید بین کشاورزان این ناامیدی ایجاد شود که کارخانه‌های قند استان چغندر آن‌ها را تحویل نمی‌گیرد چرا که تشکیل این ذهنیت در افکار عمومی عواقب خوبی برای استان به همراه نخواهد داشت.

بازوند با بیان اینکه کشاورزان مشکلی با پرداخت هرچه سریعتر طلب خود ندارند، تصریح کرد: کارخانه‌های قند بیستون و اسلام‌آباد غرب حتماً تا ۲ هفته آینده ترتیبی اتخاذ کنند که تمامی چغندر کشاورزان خریداری شود.

وی همچنین از سازمان‌های جهاد کشاورزی و صنعت، معدن و تجارت استان نیز خواست تا نسبت به پیگیری یارانه‌ای که کارخانه‌های قند بیستون و اسلام‌آباد غرب از دولت طلب دارند (۳۹۰ میلیارد ریال) و همچنین سایر مشکلات این ۲ کارخانه اقدام لازم را صورت دهند.

حدود ۳۵۰ هزار تن برای کشت بهاره است، میزان تولید امسال چغندر قند در استان به بیش از ۷۰۰ هزار تن رسید. وی خاطر نشان کرد: هر ۲ کارخانه تاکنون بیش از ۴۰۰ هزار تن از محصول چغندر قند امسال کشاورزان را تحویل گرفته‌اند اما هنوز مقدار دیگری باقی مانده است.

رستمی افزود: کارخانه قند بیستون ظرفیت دریافت ۲ هزار تن چغندر قند و کارخانه قند اسلام‌آباد غرب نیز ظرفیت خرید روزانه یک هزار تن را دارا هستند.

وی تصریح کرد: کارخانه قند بیستون امکان افزایش ظرفیت دریافت چغندر از کشاورزان را دارد اما به دلیل مشکلاتی از قبیل زیست محیطی موفق به انجام این کار نشده است.

غلامرضا کاظمی سرپرست کارخانه قند بیستون نیز اظهار کرد: تاکنون این کارخانه ۲۵۷ هزار تن چغندر از کشاورزان خریداری کرده و حدود ۴۰ هزار تن دیگر باقی مانده است.

وی ادامه داد: با برنامه‌ریزی‌های صورت گرفته این ۴۰ هزار تن چغندر باقی مانده را نیز تا پایان همین ماه تحویل می‌گیریم.

سرپرست کارخانه قند بیستون با بیان اینکه از مجموع چغندرهای خریداری شده، ۳۲ هزار تن آن را به شکر تبدیل کرده‌ایم، گفت: فروش نرفتن شکر به یکی از مشکلات کارخانه تبدیل شده است.

وی همچنین با بیان اینکه هم اکنون ۷۳ میلیارد ریال به کشاورزان بدهی داریم، افزود: در عین حال ۲۵۰ میلیارد ریال نیز از دولت یارانه طلب داریم که اگر پرداخت شود بسیاری از مشکلات نظیر مطالبات کشاورزان و همچنین اقساط معوقه به بانک‌ها نیز رفع می‌شود. دوستوندی مدیر کارخانه قند اسلام‌آباد غرب نیز با اشاره به خرید ۱۵۳ هزار تن چغندر قند از کشاورزان منطقه و اینکه ۳۲ هزار تن بیشتر از قرارداد اولیه بوده است، گفت: تاکنون ۶۰ درصد مطالبات چغندرکاران پرداخت شده است.

وی ادامه داد: هم اکنون نیز حدود ۱۵ هزار تن چغندر باقی مانده که سعی می‌کنیم تا پایان دی‌ماه از کشاورزان خریداری شود.

دوستوندی همچنین میزان مطالبات یارانه‌ای کارخانه قند اسلام‌آباد غرب از وزارت جهاد کشاورزی را ۱۴۰ میلیارد ریال ذکر کرد.

۴ ماه تأخیر در اعلام نرخ تضمینی محصولات کشاورزی

با وجود تأخیر بیش از ۴ ماه برای تصویب و ابلاغ نرخ‌های خرید تضمینی محصولات کشاورزی، یک مقام مسئول در وزارت جهاد کشاورزی از تصویب و اعلام این نرخ‌ها در آینده نزدیک خبر داد.

بر اساس قانون تضمین خرید محصولات کشاورزی مصوب سال ۱۳۶۸ که در سال‌های پس از آن نیز مورد اصلاحاتی قرار گرفت، وزارت جهاد کشاورزی موظف است تا اواسط تیرماه هر سال نرخ‌های پیشنهادی برای خرید تضمینی محصولات کشاورزی مورد اشاره این قانون را به هیأت دولت پیشنهاد دهد و دولت و شورای اقتصاد موظف هستند تا قبل از شروع فصل کشت هر سال (مهرماه) نرخ‌های خرید تضمینی محصولات کشاورزی را بررسی، ارزیابی، تصویب و ابلاغ کنند که البته این قانون نیز به شیوه اعلام نرخ‌ها از طریق رسانه‌های عمومی اشاره کرده است. اما امسال نیز مانند پارسال نرخ‌های خرید تضمینی محصولات کشاورزی با وجود گذشت بیش از ۴ ماه از آنچه قانون برای دولتمردان مشخص کرده، اعلام نشده است که به گفته یک مقام مسئول در وزارت جهاد کشاورزی در آینده‌ای نزدیک این نرخ‌ها مورد بررسی نهایی قرار گرفته و مصوبه آن ابلاغ می‌شود.

گرچه در دی ماه گذشته، شورای اقتصاد با وجود دستور ویژه معاون رئیس جمهوری مبنی بر تسریع در بررسی، تصویب و ابلاغ جلسه‌ای در این زمینه ترتیب نداده و هنوز

تکلیف این نرخ‌ها مشخص نشده است، اما به گفته این مقام مسئول به‌زودی این جلسه تشکیل و نرخ‌های تضمینی کشاورزی ابلاغ می‌شود که البته با تأخیر بسیار زیاد صورت گرفته و باید از کشاورزان و تولیدکنندگان عذرخواهی کرد.

البته پیش از این نیز عبدالمهدی بخشنده - معاون برنامه‌ریزی اقتصادی وزیر جهاد کشاورزی - گفته بود: در جلسه شورای اقتصاد معاون اول رئیس جمهوری دستور داد تا هرچه سریع‌تر نرخ‌های خرید تضمینی گندم که تصویب و ابلاغ آن به تأخیر افتاده بررسی شود، چرا که به گفته وی وزیر جهاد کشاورزی مکرراً این درخواست را در جلسات متعدد مطرح کرده است. البته وزارت جهاد کشاورزی و شخص وزیر انتظار دارند تا دولت برای تصویب

و ابلاغ نرخ‌های خرید تضمینی حداقل به اندازه‌ای که بانک مرکزی افزایش شاخص بهای تولیدکننده را محاسبه و اعلام می‌کند که همان حدود ۹ درصد نرخ تورم است را در افزایش نرخ‌های خرید محصولات کشاورزی اعمال کند.

حالا که ۱۲۰ روز تأخیر در ابلاغ نرخ‌های خرید تضمینی محصولات کشاورزی به‌وجود آمده است و حتی بابت اختلاف نظرش با دیگر مسئولان اقتصادی دولت برای افزایش یافتن یا نیافتن قیمت محصولات کشاورزی کوتاه نیامده، باید دید که سرنوشته چه می‌شود و آیا حتی می‌تواند حرفش را به کرسی بنشانند یا آنکه مخالفان اجازه افزایش قیمت محصولات کشاورزی برای خرید تضمینی را نمی‌دهند.

واردات ۱۳۹۶ فقط ۳۱ درصد سال ۱۳۸۵

درصد رشد داشته است، اما واردات ۷۰ درصد کمتر شده است.

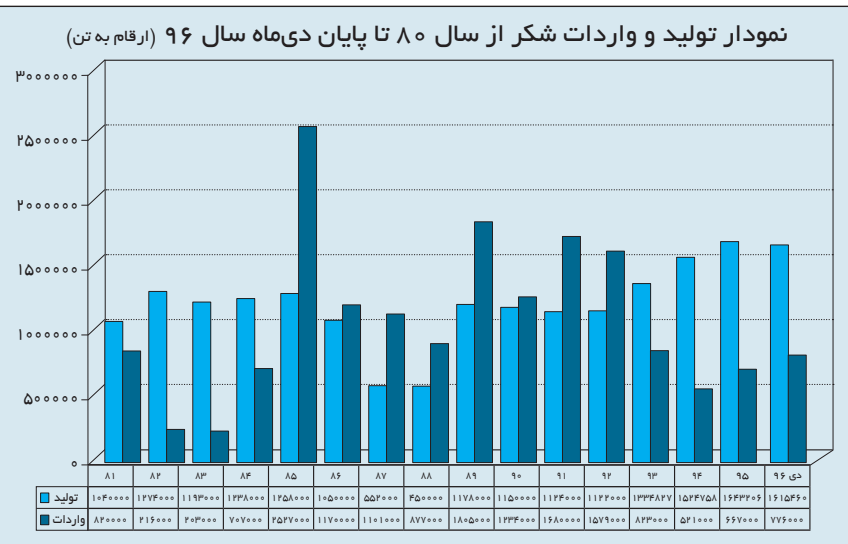
آن گروه از مدیرانی که با مقایسه های سطحی می گفتند کارخانه های قند ایران تنبل و فرسوده اند حالا باید جواب دهند چگونه است که همین کارخانه ها نزدیک به ۲ میلیون تن شکر در سال زراعی جاری تحویل اقتصاد کشور داده اند؟

۳۲۰ میلیون دلار هستیم که ۳۰ درصد ارزش کل واردات شکر در سال ۱۳۸۵ است. این میزان شکر در حالی وارد کشور شده است که جمعیت ایران در سال ۱۳۹۵ مطابق با آمارهای رسمی بانک مرکزی ۷۹/۹ میلیون نفر و در سال ۱۳۸۵ برابر با ۷۰/۵ نفر بوده است. یک محاسبه ساده نشان می دهد که جمعیت ایران در سال ۱۳۹۵ رقمی معادل ۱۳

منابع ارزی به دست آمده از صادرات نفت خام می تواند و می توانست با بهره وری بالایی راه توسعه ایران را هموار کند، اگر در همه سال ها و در همه مقاطع تاریخی با مصرف آن برخورد درست می شد. اما متأسفانه در دوره های گوناگون شاهد بوده ایم صدای کارشناسان و فعالان اقتصادی دلسوز به این مرز و بوم اما به گوش برخی از مدیران نرسید و منابع ارزی کشور در راه های غیرکارآمد هزینه شد. این داستان تلخ در ماجرای واردات شکر بسیار تأسف بار است و نشان دهنده بی مسئولیتی برخی از مدیران است. برای اثبات این ادعا کافی است مقایسه ای میان ارزش دلاری واردات شکر در سال های ۱۳۸۵ و ۱۳۹۵ داشته باشیم. آمارهای در دسترس نشان می دهد در سال ۱۳۸۵ و به رغم اینکه تولید داخلی شکر روندی فزاینده را تجربه می کرد از حدود ۲۰۰ میلیون دلار سال ۱۳۸۴ به ۱۰۱۷ میلیون دلار در سال ۱۳۸۵ رسید. در حالی که ۱۰ سال پس از ۱۳۸۵ نیز شاهد واردات شکر به ارزش

تفاهم امیدبخش دولت و کارخانه های قند

در شرایطی که به هر دلیل رخ داده، قیمت خرید توافقی قند و شکر از سوی دولت با تأخیر قابل توجهی مواجه شده و بازار شکر به سمت التهاب پیش می رفت، شرکت بازرگانی دولتی ایران و کارخانه های قند و شکر توافق کردند که به جای خرید خارجی شکر برای ذخیره سازی استراتژیک، از تولیدات داخلی خرید انجام شود. این توافق امیدبخش پس از آن اجرایی شد که مدیریت ارشد وزارت جهاد کشاورزی در یک دستور کلی به شرکت یاد شده اجازه داد که خرید برخی محصولات از داخل را به جای واردات انجام دهد. مدیر پروژه راهبردی زنجیره کالای شکر شرکت بازرگانی دولتی گفت: در راستای حمایت از تولید داخل و تأمین ذخایر راهبردی بازرگانی دولتی، از ابتدای هفته خرید شکر را از کارخانه های قند چغندر آغاز کردیم. به نقل از شرکت بازرگانی دولتی ایران علیرضا فیاضی، مدیر پروژه راهبردی زنجیره تأمین کالای شکر شرکت گفت: با توجه به افزایش میزان تولید چغندر قند در سال جاری، که رسیدن به خودکفایی در تأمین قند و شکر مورد نیاز کشور را نوید می دهد، بخشنامه خرید مقدار ۵۰ هزار تن شکر سفید استحصالی توسط کارخانه های قند چغندر به شرکت های غله و خدمات بازرگانی استانها ابلاغ شده است. فیاضی تشریح کرد: در این راستا، قرارداد مرحله ای اول خرید به میزان ۵۰ هزار تن شکر سفید تولید داخلی از تعداد ۲۶ کارخانه قند چغندر که در سال جاری از کشاورزان چغندر قند خریداری کرده اند، توسط شرکت های غله و خدمات بازرگانی استانها تنظیم و منعقد شده است. وی تصریح کرد: میزان شکر سفید قابل خریداری از هر کارخانه با هماهنگی انجمن صنفی کارخانه های قند و شکر کشور و برحسب میزان خرید چغندر قند از کشاورزان تعیین و به شرکت های غله و خدمات بازرگانی استانها جهت انجام عملیات خرید ابلاغ شده است. مدیر پروژه راهبردی زنجیره تأمین کالای شکر شرکت بازرگانی دولتی ایران تصریح کرد: در سال جاری میزان تولید چغندر قند کشور به بیش از ۷ میلیون و ۵۰۰ هزار تن رسیده که رکوردی بی سابقه در کشور است. فیاضی اظهار کرد: با توجه به میزان چغندر قند تولید شده، پیش بینی می شود که امسال ۱/۹ میلیون تن شکر در کشور تولید شود، که با توجه به نیاز مصرفی ۲/۲ میلیون تنی سالانه، وارد مرحله ای از خودکفایی در تأمین این کالای اساسی شده ایم. وی با بیان اینکه در گذشته بیش از ۵۰ درصد شکر مورد نیاز مصرفی کشور از طریق واردات تأمین می شد، گفت: در سال های نه چندان دور بالغ بر یک میلیون تن شکر خام وارد کشور می شد. فیاضی افزود: با تدابیر دولت محترم و برنامه های وزارت جهاد کشاورزی در زمینه افزایش خوداتکایی ملی و تحقق سیاست های اقتصاد مقاومتی، در سال جاری حدود ۹۰ درصد از کل نیاز کشور به شکر از طریق تولید داخلی و تنها ۱۰ درصد از محل واردات تأمین خواهد شد.

منبع: گمرک جمهوری اسلامی ایران

جدول ۲: واردات شکر از سال ۸۴ تا پایان دی ماه سال ۹۶ به تفکیک خام و سفید

سال	سفید (هزار تن)	بها (دلار)	خام (هزار تن)	بها (دلار)	جمع واردات (هزار تن)	بها جمع واردات (دلار)
۱۳۸۴	۷۸	۲۰,۱۲۴,۰۰۰	۶۲۹	۱۷۷,۲۵۶,۰۰۰	۷۰۷	۱۹۷,۳۸۰,۰۰۰
۱۳۸۵	۶۳۷	۲۹۱,۲۷۱,۹۱۰	۱,۸۹۰	۷۲۶,۱۸۲,۵۵۹	۲,۵۲۷	۱,۰۱۷,۴۵۴,۴۶۹
۱۳۸۶	۳۴۸	۱۳۲,۲۰۹,۳۴۴	۸۲۲	۲۷۴,۴۶۱,۳۶۷	۱۱۷۰	۴۰۷,۷۷۰,۷۱۰
۱۳۸۷	۱۰۳	۳۷,۲۱۳,۳۲۲	۹۹۸	۲۸۷,۸۰۰,۰۱۳	۱۱۰۱	۳۲۵,۰۱۳,۳۴۵
۱۳۸۸	۲۷	۸,۸۱۹,۹۰۶	۸۵۰	۳۱۵,۸۲۶,۱۱۴	۸۷۷	۳۲۴,۶۴۶,۰۲۰
۱۳۸۹	۰	۰	۱۸۰۵	۷۰۴,۵۲۰,۴۰۷	۱۸۰۵	۷۰۴,۵۲۰,۴۰۷
۱۳۹۰	۶	۳,۷۹۹,۵۱۰	۱۲۲۸	۷۵۲,۱۰۵,۳۳۴	۱۲۳۴	۷۵۵,۹۰۴,۸۴۴
۱۳۹۱	۰	۰	۱۶۸۰	۱,۰۷۲,۴۱۳,۶۰۸	۱۶۸۰	۱,۰۷۲,۴۱۳,۶۰۸
۱۳۹۲	۰	۰	۱۵۷۹	۸۳۲,۱۸۷,۹۵۸	۱۵۷۹	۸۳۲,۱۸۷,۹۵۸
۱۳۹۳	۰	۰	۸۲۳	۳۷۷,۴۷۰,۴۴۰	۸۲۳	۳۷۷,۴۷۰,۴۴۰
۱۳۹۴	۴۹	۲۰,۴۷۹,۰۰۳	۴۷۲	۱۵۱,۳۵۸,۵۲۴	۵۲۱	۱۷۱,۸۳۷,۵۲۷
۱۳۹۵	۰	۰	۶۶۷	۰	۶۶۷	۳۲۰,۱۳۴,۹۷۸
۱۳۹۶	۰	۰	۷۷۶	۳۸۴,۷۳۶,۸۹۶	۷۷۶	۳۸۴,۷۳۶,۸۹۶
جمع	۱۲۴۸	۵۱۵,۰۱۷,۰۰۵	۱۴۲۱۹	۶,۰۵۶,۳۱۹,۲۲۰	۱۵۴۶۷	۶,۸۹۱,۴۷۱,۲۰۲

منبع: گمرک جمهوری اسلامی ایران

جدول ۱: آمار واردات شکر از سال ۱۳۸۰ تا پایان دی ماه سال ۱۳۹۶ به تفکیک واردات دولتی و خصوصی

سال	واردات بخش خصوصی	واردات دولتی	جمع واردات
۱۳۸۰	۰	۹۳۷	۹۳۷
۱۳۸۱	۰	۸۲۰	۸۲۰
۱۳۸۲	۵۶	۱۶۰	۲۱۶
۱۳۸۳	۴۲	۱۶۱	۲۰۳
۱۳۸۴	۸۰	۶۲۷	۷۰۷
۱۳۸۵	۱۴۸۵	۱۰۴۲	۲۵۲۷
۱۳۸۶	۹۶۲	۲۰۸	۱۱۷۰
۱۳۸۷	۱۱۰۱	۰	۱۱۰۱
۱۳۸۸	۸۷۷	۰	۸۷۷
۱۳۸۹	۱۸۰۵	۰	۱۸۰۵
۱۳۹۰	۱۲۳۴	۰	۱۲۳۴
۱۳۹۱	۱۱۷۵	۵۰۵	۱۶۸۰
۱۳۹۲	۹۹۲	۵۸۷	۱۵۷۹
۱۳۹۳	۵۶۲	۲۶۱	۸۲۳
۱۳۹۴	۲۶۴	۱۵۷	۴۲۱
۱۳۹۵	۳۵۸	۳۰۹	۶۶۷
۱۳۹۶ (دی)	۷۰۶	۷۰	۷۷۶

جدول ۳: واردات شکر خام به صورت ماهیانه از سال ۱۳۸۵ تا سال ۱۳۹۶

ردیف	سال	فروردین	اردیبهشت	خرداد	تیر	مرداد	شهریور	مهر	آبان	آذر	دی	بهمن	اسفند	جمع
۱	۱۳۸۵	۱۵۴	۹۴	۱۱۱	۲۰۵	۲۰۷	۱۹۲	۱۸۷	۲۲۳	۱۹۴	۲۹۸	۲۴۰	۲۷۶	۲۴۸۱
۲	۱۳۸۶	۲۳۶	۲۲۸	۱۱۲	۵۴	۱۱۱	۱۳۳	۶۱	۵۵	۶۵	۲۷	۵۰	۳۸	۱۱۷۰
۳	۱۳۸۷	۲۳۶	۲۸	۲۹	۸۸	۱۴۹	۱۷۳	۲۴	۶۸	۶۵	۱۲۶	۱۶۹	۹۳	۱۱۰۱
۴	۱۳۸۸	۱۱۹	۲۸	۵۷	۶۴	۴۲	۳۳	۹۴	۴۶	۴۵	۷۴	۱۲۲	۷۳	۸۷۷
۵	۱۳۸۹	۶۹	۱۷۶	۱۲۲	۲۳۴	۳۱۲	۳۳۰	۵۱۷	۱۶۱	۱۱۲	۶۳	۷۳	۱۳۲	۱۸۰۵
۶	۱۳۹۰	۰	۲۴	۱۲	۶۸	۳۰۱	۳۸۴	۲۱	۱۸	۱۷	۱۸۱	۱۴۲	۵۶	۱۲۳۴
۷	۱۳۹۱	۵۰	۶۹	۱۲۱	۵۵	۱۵۴	۱۹۶	۱۹۰	۳۷	۲۲۸	۱۵۱	۳۰۷	۱۲۳	۱۶۸۱
۸	۱۳۹۲	۸۸	۱۵	۸۸	۱۱۴	۶۱	۱۵۹	۲۰۷	۱۱۵	۱۳۴	۲۲۵	۲۲۷	۱۵۷۹	۱۵۷۹
۹	۱۳۹۳	۱۶۵	۱۳۷	۲۱۱	۵۷	۴۰	۶۷	۴۷	۱۹	۸۰	۰	۰	۰	۸۲۳
۱۰	۱۳۹۴	۱۶۵	۳۰۲	۵۱۳	۹۲	۱۲	۷۰	۱۷۵	۱۰۵	۱۰۵	۲	۵	۲۴	۵۲۱
۱۱	۱۳۹۵	۰	۰	۰	۰	۲۲۱	۱۷۰	۷۶	۵۰	۶۶	۶۸	۰	۱۶	۶۶۷
۱۲	۱۳۹۶	۱۹۵	۲۲۹	۱۲۹	۲۵	۱۳۸	۱۲۹	۴۶۷	۵۱۷	۵۸۳	۶۵۱	۶۵۱	۱۴	۷۷۶
جمع هر ماه + ماه های قبل	۱۹۵	۴۲۴	۵۵۳	۶۹۱	۷۰۷	۷۰۷	۷۰۷	۷۰۷	۷۰۷	۷۰۷	۷۰۷	۷۰۷	۷۰۷	۷۷۶

زیر نظر شورای نویسندگان
تلفن و نمابر: ۸۸۹۶۹۰۵۵ - ۸۸۹۶۹۹۰۳
نشانی: تهران - میدان دکتر فاطمی - خیابان شهید گمنام - شماره ۱۴